

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 2S/48/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0724100660
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ina Šingliarová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:0724100660.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: A. B. A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, E. F. E., zastúpený: Dentons Europe CS LLP, so sídlom One Fleet Place, EC4P 4GD Londýn, Spojené Kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, reg.č. OC340214, vykonávajúca činnosť prostredníctvom svojej organizačnej zložky Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, so sídlom Bottova 2A, Bratislava, IČO: 36 861 391, v mene ktorej koná vedúci organizačnej zložky advokát JUDr. Peter Kubina, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPSČ-PO3-2024/001161-010 zo dňa 23.02.2024, konajúcu o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, takto

rozhodol:

Správny súd v Bratislave návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 24.04.2024 zamieta.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Správnomu súdu v Bratislave dňa 24.04.2024 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPSČ-PO3-2024/001161-010 zo dňa 23.02.2024, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 435 zo dňa 27.10.2023 a podaný rozklad žalobcu zamietnutý. Uvedeným personálnym rozkazom bol žalobca podľa § 46 ods. 1 písm. b/ a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) dňom 27.10.2023 do právoplatného skončenia trestného stíhania dočasne pozbavený výkonu štátnej služby s tým, že podľa § 46 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. sa mu dňom 27.10.2023 poskytol služobný plat vo výške minimálnej mzdy. Tento služobný plat sa zvyšuje o 10 % priznaného služobného platu na každú vyživovanú osobu, najviac však do výšky 70 % priznaného služobného platu.

2. Žalobca v správnej žalobe zároveň požiadal správny súd, aby správnej žalobe priznal odkladný účinok podľa § 185 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“). Uviedol, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia by hrozila žalobcovi závažná ujma a značná finančná škoda, pričom priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom, ale naopak sleduje verejný záujem na ochrane oznamovateľov závažnej protispoločenskej činnosti a je plne v súlade so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (Ú. v. EÚ L 305, 26.11.2019) v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503 zo 7. októbra 2020 (Ú. v. EÚ L 347, 20.10.2022) (ďalej len „Smernica“).

3. Žalobca uviedol, že právo na účinný prístup k predbežným formám súdnej ochrany (teda na priznanie odkladného účinku správnej žaloby) mu vyplýva, ako chránenému oznamovateľovi závažnej protispoločenskej činnosti, aj zo Smernice, konkrétne z bodu 96 preambuly a čl. 21 ods. 6. Zo Smernice teda vyplýva, že ochrana oznamovateľov protispoločenskej činnosti je postavená na princípe poskytnutia

rýchlej a účinnej ochrany chránenému oznamovateľovi proti akýmkoľvek pracovnoprávnym úkonom zhoršujúcim jeho postavenie v pracovnoprávnom vzťahu, konkrétne formou „zmrazenia“ účinkov, resp. vykonávania a uplatňovania takýchto pracovnoprávných úkonov voči chránenému oznamovateľovi. Toto je práve ten jediný podstatný rozdiel v kvalite ochrany po prijatí zákona č. 54/2019 Z.z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 54/2019 Z.z.“) oproti právnemu stavu pred jeho prijatím. Ak by mal byť žalobca ako chránený oznamovateľ odkázaný len na konanie o žalobe (či už správnej alebo civilnej) bez poskytnutia predbežnej ochrany priznaním odkladného účinku správnej žaloby, potom by celý inštitút ochrany oznamovateľov protispoločenskej činnosti bol zbytočný, pretože možnosť domáhať sa svojich práv na súde žalobou (v konaní trvajúcim niekoľko rokov, počas ktorých sa budú zjavne nezákonné pracovnoprávne úkony voči žalobcovi uplatňovať, poškodzovať ho a budú ho nútiť zmeniť zamestnanie) by žalobca mal aj v prípade, ak by nemal status chráneného oznamovateľa a ak by zákon č. 54/2019 Z.z. vôbec neexistoval. Požiadavky Smernice na dostupnosť predbežnej ochrany pre chráneného oznamovateľa protispoločenskej činnosti uvedené v bode 96 jej preambuly a v jej článku 21 ods. 6 sú v právnom poriadku Slovenskej republiky premietnuté v § 7 a § 12 zákona č. 54/2019 Z.z., v § 2a ods. 1 a 3 zákona 73/1998 Z.z. v spojení s § 9 ods. 2 a 3 a § 11 ods. 3 zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 365/2004 Z.z.“), v § 324 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a tiež v § 213 SSP. Ak by však ohľadom miery implementácie týchto požiadaviek Smernice do vnútroštátneho právneho poriadku vyvstal akýkoľvek spor, potom je podľa čl. 3 ods. 1 CSP v spojení s § 5 ods. 1 SSP a podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (napr. Colson a Kamann, C-14/83, Pfeiffer, C-397/01 a Adeneler C-212/04) povinnosťou súdov vykladať vnútroštátne právo v súlade so Smernicou.

4. Žalobca sa po vydaní personálneho rozkazu domáhal na civilnom súde v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 58Cpr/4/2023 nariadenia neodkladného opatrenia proti žalovanému spočívajúceho v uložení povinnosti zdržať sa uplatňovania a výkonu personálneho rozkazu voči žalobcovi. Súd prvej inštancie toto neodkladné opatrenie vydal uznesením č.k. 58Cpr/4/2023 zo dňa 29.11.2023. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný dňa 14.12.2023 odvolanie, o ktorom do podania správnej žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté. V tomto konaní argumentoval žalovaný vo svojom odvolaní zo dňa 14.12.2023 v tom zmysle, že prostriedkom predbežnej ochrany do právoplatného skončenia konania pred súdom alebo iným orgánom, je priznanie odkladného účinku správnej žaloby, ktorá je ekvivalentom neodkladného opatrenia. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 8CoPr/14/2023-184 zo dňa 25.01.2024 v ktorom bolo konštatované, že v intenciách Smernice možno práve odkladný účinok správnej žaloby považovať za účinný a efektívny prostriedok jeho ochrany ako chráneného oznamovateľa pred odvetnými opatreniami zamestnávateľa.

5. Žalobca ďalej uviedol, že v jeho prípade bol vydaný personálny rozkaz, ktorý bol následne potvrdený napadnutým rozhodnutím bez predchádzajúceho súhlasu Úradu na ochranu oznamovateľov (ďalej len „Úrad“), ktorý vyžaduje čl. 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z.z. Táto skutočnosť je nesporná, potvrdil ju aj samotný žalovaný v napadnutom rozhodnutí. Žalovaný teda v konaní pred Úradom o udelení súhlasu s pracovnoprávnym úkonom nepreukázal, že personálny rozkaz nemá žiadnu príčinnú súvislosť s kvalifikovaným oznámením žalobcu, a preto sa v zmysle § 7 ods. 5 v spojení s § 1 ods. 4 a § 2 ods. písm. l/ zákona č. 54/2019 Z.z. predpokladá (vyvrátiteľná právna domnienka), že pracovnoprávny úkon je odvetným opatrením žalovaného voči žalobcovi. Žalovaný nielenže nepreukázal, ale dokonca obišiel konanie pred Úradom, v ktorom mal preukázať, že personálny rozkaz nie je odvetným opatrením. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva nevyhnutná potreba predbežnej ochrany, ktorú predpokladá Smernica. Žalobca nemá iný prostriedok predbežnej ochrany, ktorého by sa mohol domáhať, a preto by jeho odopretím došlo aj k porušeniu Smernice.

6. Žalobca ďalej uviedol, že personálnym rozkazom v spojení s napadnutým druhostupňovým rozhodnutím bol pozbavený výkonu štátnej služby z funkcie zástupcu riaditeľa útvaru a súčasne riaditeľa odboru ochrany, prevencie a boja proti korupcii útvaru ochrannej služby a prevencie Úradu inšpekčnej služby. Pred vydaním uvedených rozhodnutí poberal služobný plat vo výške X.XXX,- € mesačne v hrubom a príspevok na bývanie vo výške XXX €. Zo samotného znenia personálneho rozkazu a súvisiacich ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z. (predovšetkým z jeho § 46) je nepochybné, že výkon personálneho rozkazu voči osobe žalobcu, ktorý trvá od 27.10.2023 nepretržite, má na osobu

žalobcu a prostredníctvom neho aj na jeho rodinu obzvlášť nepriaznivé účinky a následky spôsobujúce závažnú ujmu a hrozbu jej ďalšieho zásadného prehlbenia a tiež značnú finančnú škodu. Žalobca od 27.10.2023 do 29.12.2023 nemohol, a bezprostredne hrozí, že po rozhodnutí odvolacieho súdu o odvolaní žalovaného proti neodkladnému opatreniu nariadenému Mestským súdom Bratislava IV vo veci sp. zn. 58Cpr/4/2023 ďalej nebude môcť vykonávať svoju prácu – službu policajta a v zmysle § 46 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z.z. je nútený sa v služobnom čase zdržiavať na určenom mieste – v mieste trvalého pobytu. Žalobca sa teda nemôže realizovať, nemôže naplňať svoje poslanie, pričom v čase kedy by mal pracovať sa musí zdržiavať doma. V zmysle § 46 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. bol žalobcovi priznaný plat vo výške minimálnej mzdy, ktorý sa zvyšuje o 10 % priznaného služobného platu na každú vyživovanú osobu. To znamená, že služobný plat žalobcu bol zásadne znížený a to na úroveň blízku minimálnej mzde. Z hľadiska dlhšieho obdobia je takáto výška služobného platu neúnosná, o to viac v prípade žalobcu, ktorý má dve maloleté deti a hypotéku.

7. Žalobca poukázal na to, že v zmysle § 46 ods. 8 v spojení s § 48 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z.z. si nemôže vykompenzovať vyššie uvedené zásadné zníženie platu výkonom inej činnosti, keďže nesmie vykonávať žiadnu inú platenú funkciu, podnikateľskú činnosť alebo inú zárobkovú činnosť a zároveň sa v čase služby musí zdržiavať na mieste trvalého pobytu. Žalobca teda nemôže ani inak pracovať a je spolu s jeho rodinou odkázaný na plat blížiaci sa minimálnej mzde. K uvedenému sa pridáva významne negatívna skutočnosť, že žalobca bol pozbavený výkonu štátnej služby na vopred neurčiteľný čas – do právoplatného skončenia trestného stíhania, ktoré už ku dňu podania správnej žaloby trvá viac než 2,5 roka (nie vinou žalobcu). Žalobca nevie predpokladať, koľko môže jeho trestné stíhanie ešte trvať. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané dňa 14.09.2021, pričom je toto trestné stíhanie stále v štádiu prípravného konania. Nie je pritom neobvyklé, že trestné stíhanie trvajú aj desať a viac rokov. Táto skutočnosť má závažný dopad na žalobcu, keďže nevie predpokladať, koľko rokov ešte nebude môcť vykonávať prácu a najmä koľko rokov bude on a jeho rodina musieť vyžiť zo služobného platu blížiaceho sa minimálnej mzde.

8. Žalobca tiež poukázal na to, že všetky uvedené následky personálneho rozkazu a napadnutého rozhodnutia majú tak závažný následok na osobný, rodinný a profesijný život žalobcu a jeho rodinu spolu s ich finančným zabezpečením, že je tu reálna a bezprostredná hrozba, že žalobca bude nútený na vlastnú žiadosť odísť zo služobného pomeru. Táto hrozba je posilnená aj tým, že žalobca nevie predpokladať, koľko bude jeho dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby trvať, pričom už v čase podania správnej žaloby trvá takmer pol roka a trestné stíhanie dva roky a sedem mesiacov. Týmto sa personálny rozkaz v spojení s napadnutým rozhodnutím stáva aj prostriedkom ekonomického a osobného nátlaku na žalobcu, aby služobný pomer v Policajnom zbore ukončil na vlastnú žiadosť (čo je nevyhnutné k tomu, aby sa mohol zamestnať inde a zabezpečiť si tak príjem umožňujúci ekonomickú existenciu jeho a jeho rodiny). Okrem toho, žalobca je v súvislosti s dočasným pozbavením výkonu štátnej služby verejne ostrakizovaný politikmi a inými verejne činnými osobami, pričom, personálny rozkaz je naplnením dlhodobých vyhrážok, ktoré žalobcovi a jeho kolegom po viac než dva roky verejne adresovali politici, ktorí po voľbách konaných dňa 30.09.2023 a vymenovaní novej vlády dňa 25.10.2023 získali kontrolu nad politickým vedením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (táto skutočnosť je potvrdená aj v opatrení prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry o priznaní ochrany).

9. Priznanie odkladného účinku správnej žaloby je v tomto prípade nevyhnutné preto, aby ďalším uplatňovaným obzvlášť nepriaznivých účinkov personálneho rozkazu a napadnutého rozhodnutia nedochádzalo k prehĺbovaniu už spôsobenej závažnej ujmy na právach žalobcu a k ďalším značným finančným stratám, ktoré vytvárajú reálnu a bezprostrednú hrozbu ďalšej závažnej ujmy, že žalobca, v prípade nepozastavenia účinkov týchto rozhodnutí, bude nútený odísť z Policajného zboru. Dôvodnosť a nevyhnutnosť poskytnutia rýchlej a účinnej právnej ochrany prostredníctvom priznania odkladného účinku správnej žaloby vyplýva aj z § 12 ods. 6 zákona č. 54/2019 Z.z. a tiež z čl. 21 ods. 6 Smernice a „eurokonformného“ výkladu v súlade s týmto ustanovením vo vzťahu k uvedeným právnym predpisom Slovenskej republiky.

10. Žalobca zdôraznil, že potreba priznania odkladného účinku je v tomto prípade navyše zdôraznená tým, že pri vydaní personálneho rozkazu v spojení s napadnutým rozhodnutím nebola splnená podmienka získania predchádzajúceho súhlasu Úradu, ktorú zákon č. 54/2019 Z.z. vyžaduje v prípade ak chce zamestnávateľ, resp. služobný úrad, vykonať vo vzťahu k chránenému oznamovateľovi pracovnoprávny úkon. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal (v konaní pred Úradom

podľa § 7 zákona č. 54/2019 Z.z.), že pracovnoprávny úkon – pozbavenie žalobcu výkonu štátnej služby – urobil voči žalobcovi ako chránenému oznamovateľovi bez príčinnej súvislosti s jeho kvalifikovaným oznámením. Žalovaný napriek vedomosti, že žalobca má priznaný status chráneného oznamovateľa závažnej protispoločenskej činnosti, svojím postupom a vydaním personálneho rozkazu v spojení s napadnutým rozhodnutím tento status úplne ignoroval, čím preukázal bezprecedentné pohrdanie nielen žalobcom, ale aj platnými a účinnými zákonmi a inou inštitúciou Slovenskej republiky, ktorej je zverený výkon právomocí určených na zabezpečenie ochrany oznamovateľov protispoločenskej činnosti vyplývajúcej zo Smernice. Žalovaný ako jeden z najvýznamnejších štátnych orgánov konal v priamom rozpore nielen so zákonom na ochranu slabších strán, ale aj s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čo je veľmi nebezpečný precedens a aj návod pre ostatných zamestnávateľov, či už vo verejnej alebo súkromnej sfére. Ak by súd ponechal toto konanie žalovaného bez adekvátneho právneho postihu, je vysoko pravdepodobné, že vo veľmi krátkom čase sa jeho konaním budú inšpirovať aj iné štátne orgány či súkromné osoby, pretože budú vedieť, že im za to nič nehrozí.

11. Žalobca uviedol, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí argumentuje verejným záujmom na pozbavení žalobcu výkonu štátnej služby v rámci splnenia podmienky „ohrozenia dôležitého záujmu štátnej služby“. Celá argumentácia žalovaného je založená výlučne na uznesení o vznesení obvinenia. Žalobca však zdôraznil, že Krajský súd v Bratislave konštatoval neopodstatnenosť trestného stíhania žalobcu. Z toho dôvodu považuje žalobca za neprípustné a arbitrárne, aby žalovaný tvrdil, že verejný záujem je ohrozený výlučne s poukazom na povahu obvinenia žalobcu, ktorého opodstatnenosť bola vyvrátená Krajským súdom v Bratislave. Pokiaľ podľa posúdenia Krajského súdu v Bratislave zistené skutočnosti v trestnom stíhaní žalobcu nenasvedčujú tomu, že sa žalobca dopustil trestného činu a dokonca ani len že skutok nemá znaky trestného činu, resp. dokazujú presný opak, takéto trestné stíhanie nepochybne neohrozuje žiaden verejný záujem, a preto nemôže byť dôvodom pre nepriznanie odkladného účinku správnej služby.

12. Absencia ohrozenia verejného záujmu je podľa žalobcu zrejmá aj zo skutočnosti, že žalobca od vznesenia obvinenia dňa 14.09.2021 do 27.10.2023, teda počas viac ako dvoch rokov riadne vykonával štátnu službu, riadne si plnil všetky svoje povinnosti a ničím neohrozil verejný záujem ani dôležitý záujem štátnej služby. Preukazuje to skutočnosť, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí za toto obdobie výkonu štátnej služby nevytkol žalobcovi nič a ohrozenie dôležitého záujmu štátnej služby odôvodňuje výlučne s poukazom na vznesenie obvinenia, ktoré však bolo zásadne spochybnené nezávislým a nestranným súdom. Pokiaľ teda žalobca vykonával štátnu službu od vznesenia obvinenia viac než dva roky bez toho, aby došlo k ohrozeniu verejného záujmu, nie je možné tvrdiť, že toto trestné stíhanie žalobcu je v rozpore s verejným záujmom. Okrem toho, verejný záujem na pozastavení účinkov personálneho rozkazu v spojení s napadnutým rozhodnutím je daný skôr v prospech žalobcu. Účinná ochrana oznamovateľov závažnej protispoločenskej činnosti, ktorá uľahčuje alebo dokonca umožňuje odhaľovať trestnú a inú protispoločenskú činnosť, je nepochybne vo verejnom záujme. Z tohto vychádza aj Smernica, ktorá predpokladá účinnú a predbežnú ochranu pre chránených oznamovateľov.

13. Žalobca poukázal na to, že v tomto prípade nejde o jeho individuálny záujem na pokračovaní vo výkone štátnej služby, ako to tvrdí žalovaný. Práve naopak, poskytnutie efektívnej a účinnej predbežnej ochrany chráneným oznamovateľom o to viac ak ide o oznamovateľov závažnej protispoločenskej činnosti, je odôvodnené verejným záujmom na odhaľovaní kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti a tiež na vytvorení prostredia, v ktorom ďalší oznamovatelia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti budú mať dôveru v orgány verejnej moci, že v prípade ak nahlásia takúto nezákonnú činnosť, bude im poskytnutá adekvátna právna ochrana, vrátane účinnej predbežnej ochrany, čo má opätovne dopad na ďalšie odhaľovanie kriminality a inej protispoločenskej činnosti.

14. Z vyššie uvedených dôvodov je podľa žalobcu zrejmé, že jeho vrátenie do výkonu štátnej služby priznaním odkladného účinku tejto správnej žalobe nie je v žiadnom rozpore s verejným záujmom, keďže samotný žalobca počas viac ako dvoch rokov trvajúceho riadneho výkonu štátnej služby, napriek jeho obvineniu, preukázal, že výkon jeho činnosti nijakým spôsobom neohrozuje verejný záujem, pričom vyvodzovať rozpor s verejným záujmom s poukazom na jeho obvinenie, ktoré bolo nezávislým a nestranným súdom vyhodnotené ako neopodstatnené, považuje za neprípustné a arbitrárne. Naopak, priznanie odkladného účinku tejto správnej žalobe je podľa žalobcu v súlade s verejným záujmom na ochrane oznamovateľov závažnej protispoločenskej činnosti, ktorá v nadväznosti na Smernicu vyžaduje, aby chráneným oznamovateľom bola poskytnutá účinná a efektívna predbežná ochrana pred

(potenciálne) odvetnými opatreniami zamestnávateľov, čo platí o to viac v žalobcovom prípade, kedy ho zamestnávateľ (žalovaný) pozbavil predbežnej ochrany zo strany Úradu úplným ignorovaním a pohrdavým postojom nielen k jeho osobe, ale k celej ochrane oznamovateľov kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

15. Žalovaný vo vyjadrení k návrhu na priznanie odkladného účinku navrhol, aby správny súd návrh na priznanie odkladného účinku zamietol. V dôvodoch uviedol, že procesným predpokladom rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žaloby je predovšetkým návrh žalobcu, ktorým tvrdí, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy by mu hrozila: 1. závažná ujma, 2. značná hospodárska škoda či finančná škoda, 3. závažná ujma na životnom prostredí, prípadne by 4. hrozil iný vážny nenapraviteľný následok. Súčasne platí, že priznanie odkladného účinku pre tento zákonný dôvod nemôže byť v rozpore s verejným záujmom. Podľa žalovaného bolo úmyslom zákonodarcu, aby inštitút odkladného účinku správnej žaloby bol využívaný ako výnimka zo zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 184 SSP, podľa ktorého podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok.

16. Žalovaný poukázal na to, že je výlučne na žalobcovi, aby označil zákonné dôvody hrozby vymedzené v § 185 SSP. Zároveň má žalobca dôvody nielen uviesť, ale niektorý z týchto dôvodov musí správne súdu osvedčiť tak, aby bolo zrejmé, že nepriznanie odkladného účinku žalobe je spôsobilé reálne privodiť závažnú ujmu, hospodársku či finančnú škodu, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. To znamená, že žalobca má povinnosť niektorý zo zákonných dôvodov uvedených pre priznanie odkladného účinku žaloby nielen tvrdiť, ale tieto dôvody musí správne súdu aj preukázať. Bremeno tvrdenia má teda žalobca, pričom sa od neho očakáva uvedenie konkrétnych relevantných tvrdení a rozvedenie v čom konkrétne závažnú ujmu (iný nenapraviteľný následok) vidí a akú intenzitu prípadná ujma (iný nenapraviteľný následok) má a súčasne k takémuto tvrdeniu musí žalobca predložiť dôkazy. Osvedčiť existenciu hrozby závažnej ujmy a adekvátne preukázať svoje tvrdenia je teda povinnosťou žalobcu. Hrozba pritom musí byť priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Rovnako nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Z uznesenia Ústavného súdu SR č.k. III. US 364/2017-16 zo dňa 30.05.2017 vyplýva, že preukázanie hrozby treba považovať za osobitnú náležitosť návrhu na priznanie odkladného účinku. Hrozba závažných následkov, ktoré sú uvedené v § 185 písm. a/ SSP, musí vyplývať nie z tvrdení žalobcu, ale z predložených dôkazov alebo označených dôkazov, ktoré by správny súd mohol zadovážiť, vykonať, resp. aspoň vyhodnotiť. Návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe preto nemôže byť abstraktný.

17. Žalovaný uviedol, že priznanie odkladného účinku správnej žaloby nie je nárokovateľným právom žalobcu, keďže po splnení podmienok v zmysle § 185 SSP, Správny súdny poriadok neukladá súdu povinnosť priznať správnej žalobe odkladný účinok, ale dáva mu možnosť po zvážení všetkých okolností vyhovieť návrhu žalobcu priznať správnej žalobe odkladný účinok. Ustanovenie § 185 SSP prezumuje splnenie dvoch podmienok pre vyhovieť návrhu na priznanie odkladného účinku, a to preukázanie jedného z dôvodov v písm. a) a b) ustanovenia a zároveň preukázanie, že priznanie odkladného účinku nebude v rozpore s verejným záujmom. Z Komentára k SSP ako aj z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR (napr. I. ÚS 53/2018) podľa žalovaného vyplýva, že rovnako ako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia by mal správny súd skúmať predpoklad danosti práva, tj. predbežné posúdenie úspešnosti žaloby. Podľa Komentára SSP ako aj Ústavného súdu SR je z povahy veci nesporné, že odkladný účinok má zabezpečiť materiálnu ochranu právam a oprávneným záujmom úspešného žalobcu tak, aby tento nebol dotknutý po zrušení žalobou napadnutého rozhodnutia žiadnymi jeho účinkami alebo následkami.

18. Žalovaný poukázal na slovné vyjadrenie „úspešný žalobca“, čo predpokladá, že priznanie odkladného účinku možno priznať výlučne žalobe, ktorá sa javí ako v budúcnosti úspešná. Teda správny súd po prvotnom posúdení argumentácie žalobcu v správnej žalobe a vyjadrenia žalovaného k správnej žalobe musí predbežne posúdiť, že správna žaloba sa javí byť dôvodná. Podľa názoru žalovaného nemá zmysel priznať odkladný účinok nedôvodnej správnej žalobe, ktorá bude v budúcnosti zamietnutá.

19. Žalovaný poukázal na to, že žalobca len vo všeobecnosti, bez preukázania reálneho vzniku ujmy odôvodnil svoj návrh na priznanie odkladného účinku. Ďalej uviedol, že súčasťou návrhu žalobcu nie sú žiadne dôkazy preukazujúce prítomnosť zákonných dôvodov pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe a žiadne dôkazy na preukázanie týchto zákonných dôvodov žalobca ani neoznačil. Žalovaný

poznámenal, že priznanie odkladného účinku neslúži na zhojenie jeho prípadnej nepriaznivej finančnej situácie. Samotná skutočnosť, že žalobca má nehnuteľnosť zaťaženú hypotekárnym úverom a dve vyživovacie povinnosti neznamená, že žalobcovi hrozí iná, ním nešpecifikovaná a nekonkretizovaná závažná ujma a finančná škoda. Žalovaný zastáva názor, že zníženie platu žalobcu v dôsledku jeho dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby na výšku, ako určuje zákon č. 73/1998 Z.z. samo o sebe nie je zákonným dôvodom pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Zo strany žalobcu nedošlo k vyčísleniu finančnej škody, táto je len v rovine úvahy, bez konkretizovania, aká reálna škoda žalobcovi vznikla a v budúcnosti vznikne. Závažná ujma nie je podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu vôbec špecifikovaná, táto je len označená všeobecne v zmysle ustanovenia § 185 ods. 1 písm. a/ SSP bez toho, aby žalobca konkretizoval aká závažná ujma, okrem tej finančnej, mu nepriznaním odkladného účinku hrozí.

20. Podľa názoru žalovaného žalobca veľmi teoreticky a všeobecne poukazuje na ustanovenie Smernice a ňou uloženou povinnosťou členských štátov zabezpečiť do vnútroštátneho právneho poriadku predbežné opatrenie, resp. účinkami obdobný inštitút, avšak samotná zmienka o predbežnom opatrení v Smernici, resp. v ustanovení § 12 ods. 2 zákona č. 54/2019 Z.z. sama osebe neznamená, že odkladný účinok nastáva automaticky podaním žaloby. Dôvody svedčiacie pre priznanie odkladného účinku musí žalobca v návrhu jasne špecifikovať, tieto preukázať a osvedčiť, nepostačuje iba tvrdenie o vzniku ujmy, ale podstatné je vznik ujmy aj reálne zo strany žalobcu preukázať. Potenciálna ujma pre vyhovieť návrhu nepostačuje. Rovnako takýmto dôvodom nie je podľa žalovaného ani dĺžka trvania trestného konania alebo súdne rozhodnutia vo veciach netýkajúcich sa žalobcu.

21. Podľa názoru žalovaného všeobecne koncipované a dôkazmi nepodopreté tvrdenia nie sú bez ďalšieho postačujúce na to, aby súd žiadosti o priznanie odkladného účinku žaloby vyhovel. Žalovaný vo všeobecne formulovaných tvrdeniach žalobcu nevidel skutočnú hrozbu odôvodňujúcu obavu následku závažnej ujmy či následku značnej finančnej škody na jeho strane, ktorú tiež nijako nepreukázal. Práve naopak, žalobcovi bol v čase podania žaloby vyplácaný plný služobný plat. V tejto súvislosti žalovaný dal do pozornosti nasledovné fakty:

- Mestský súd Bratislava IV uznesením č. k. 58Cpr/4/2023-67 zo dňa 29.11.2023 nariadil neodkladné opatrenie v znení: žalovaný je povinný zdržať sa uplatňovania a výkonu personálneho rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 435 zo dňa 27.10.2023 voči žalobcovi. Na základe uvedenej skutočnosti žalovaný vo výplate za mesiac január 2024 doplatil žalobcovi rozdiel na jeho služobnom plate za mesiac december 2023. Následne žalobca poberal svoj plný služobný plat (so zohľadnením neprítomnosti z dôvodu dočasnej práceneschopnosti) a to až do rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý nariadené neodkladné opatrenie zmenil tak, že ho Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6CoPr/6/2024-224 zo dňa 21.06.2024 zamietol (t.j. plný služobný plat so zohľadnením jeho neprítomnosti počas dočasnej práceneschopnosti poberal od decembra 2023 do 30.06.2024),
- správna žaloba spolu s návrhom na priznanie jej odkladného účinku bola súdu doručená dňa 25.04.2024. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bol žalobcovi v čase podania žaloby vyplácaný jeho plný služobný plat.

22. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca dňa 18.01.2024 prijal peňažný dar od neziskovej organizácie G.. H., IČO: XX XXX XXX, so sídlom I. XX, E. (ďalej len „nezisková organizácia“) vo výške XXXX,XX € na účely kompenzácie výpadku čistého služobného príjmu žalobcu za mesiac november 2023. Následne žalobca prijal ďalšie peňažné dary od neziskovej organizácie a to: dňa 13.03.2024 peňažný dar vo výške XX,XX €, dňa 13.05.2024 peňažný dar vo výške XX,XX €. Dňa 13.06.2024 peňažný dar vo výške XX,XX € (t. j. XXX,XX €) na účely kompenzácie výpadku jeho čistého služobného príjmu za mesiac november 2023. Podľa názoru žalovaného to znamená, že žalobca v čase podania návrhu na priznanie odkladného účinku poberal riadny (plný) služobný plat. Preto tvrdenia obsiahnuté v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby titulom hrozby následku závažnej ujmy nemajú podľa žalovaného žiadne opodstatnenie. Odôvodňovanie návrhu na priznanie neodkladného účinku žaloby existenciou Smernice a rozhodnutiami v iných právnych veciach netýkajúcich sa osoby žalobcu a dĺžkou trvania trestného konania, považuje žalovaný za nenáležité, všeobecné, hypotetické a neosvedčujúce dôvody na vyhovieť návrhu žalobcu.

23. Žalovaný ďalej uviedol, že rozkaz ministra č. 435 nebol odvetným opatrením, ale bol plnením povinnosti vyplývajúcej žalovanému z § 46 zákona č. 73/1998 Z. z., pričom postup podľa § 7 zákon č. 54/2019 Z. z. tu nebol daný. Poukazovanie na Smernicu je preto v tomto prípade podľa žalovaného

irelevantné. Okrem iného, podľa žalovaného zmyslom a účelom Smernice, tak ako to vyplýva zo znenia jej článku 1 je „posilniť presadzovanie práva a politik Únie v určitých oblastiach stanovením spoločných minimálnych noriem, ktorými sa zabezpečí vysoká úroveň ochrany osôb nahlasujúcich porušenia práva Únie“. Touto normou je v podmienkach Slovenskej republiky zákon č. 54/2019 Z.z., ktorá prebrala aj Smernicu, na ktorú žalobca odkazuje. Žalobca v tejto súvislosti (teda za účelom preukázania dôvodnosti a opodstatnenosti návrhu na priznanie odkladného účinku podanej žaloby) poukazuje v bode 218 žaloby na znenie článku 21 ods. 6 Smernice, upravujúci možnosť prístupu chránených oznamovateľov k nápravným opatreniam proti odvetným opatreniam, vrátane predbežného opatrenia a to až do ukončenia súdneho konania. Uvedený článok Smernice ukladá členským štátom povinnosť zaviesť vo vnútroštátnom právnom poriadku mechanizmy dočasnej ochrany pred rozhodnutím súdu vo veci samej. Priznanie odkladného účinku však nie je automatické a samotná Smernica neurčuje, že odkladný účinok by mal byť priznávaný automaticky, teda že by mal nastať priamo zo zákona podaním žaloby.

24. Žalovaný vo vzťahu k neexistencii rozporu odkladného účinku s verejným záujmom uviedol, že je potrebné posúdiť, resp. dať do porovnania súkromný záujem žalobcu ako príslušníka Policajného zboru a verejný záujem na riadnom výkone štátnej služby policajta. Vzhľadom na obligatórnu povinnosť žalovaného postupovať podľa § 46 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. a verejný záujem na riadnom výkone štátnej služby policajta osobami, ktoré nie sú dôvodne trestne stíhané, resp. právoplatne obvinené za skutok priamo súvisiaci s výkonom štátnej služby (trestný čin Zneužívanie právomoci verejného činiteľa). Z uvedeného dôvodu by podľa žalovaného priznanie odkladného účinku správnej žalobe, a teda zdržanie sa výkonu napadnutých rozhodnutí bolo v rozpore s verejným záujmom.

25. Žalovaný zdôraznil, že samotné rozhodnutie o odkladi účinku správnej žaloby prichádza do úvahy len vo výnimočných situáciách a toto rozhodnutie správneho súdu má mimoriadny charakter, pretože súd tu pred vlastným rozhodnutím vo veci samej prelamuje právne účinky právoplatného správneho aktu, na ktorý, pokiaľ nie je ako celok zákonným postupom zrušený, treba hľadieť ako na zákonný a vecne správny. Takéto rozhodnutie správneho súdu o priznaní odkladného účinku musí byť vyhradené len pre mimoriadne prípady, ktoré zákonodarcu vymedzil v ustanovení § 185 písm. a/ alebo písm. b/ SSP. Uplatnenie inštitútu odkladného účinku správnej žaloby založenom na znížení služobného príjmu podľa žalovaného nijako neosvedčuje existenciu hrozby následku závažnej ujmy. Okrem uvedeného, žalovaný má za to, že preukázal opak (žalobcovi bol v čase podania návrhu vyplácaný jeho riadny služobný plat). Rovnako existencia Smernice transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky zákonom č. 54/2019 Z.z., či dĺžka trvania trestného konania alebo súdne rozhodnutia vo veciach netýkajúcich sa žalobcu nijako neosvedčujú dôvodnosť a opodstatnenosť návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku jeho správnej žaloby.

26. Na záver žalovaný poukázal na to, že žalobca sa mal možnosť už pred prijatím do služobného pomeru oboznámiť okrem iného aj s ustanoveniami o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby. Bolo tak na slobodnom rozhodnutí žalobcu, či za takýchto podmienok požiadajú o prijatie do štátnej služby príslušníka Policajného zboru. Žalovaný poukázal na to, že inštitút dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby má prechodný charakter a je prekážkou vo výkone štátnej služby na strane zamestnávateľa. Ak sa dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby skončí, doplatí sa policajtovi rozdiel, o ktorý bol jeho mesačný služobný plat skrátený (s výnimkou prípadov uvedených v § 46 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.).

27. Žalovaný v doplnení vyjadrenia zo dňa 06.09.2024 uviedol, že žalobca dňa 28.08.2024 doručil žalovanému ďalšie oznámenie o prijatí daru a žiadosť o zápis do registra darov. Z doručených oznámení o prijatí daru vyplýva, že žalobca prijal dňa 16.08.2024 od neziskovej organizácie peňažný dar vo výške X.XXX,XX € na účely kompenzácie výpadku jeho čistého služobného príjmu. Išlo teda o peňažný dar na účely kompenzácie jeho čistého služobného platu za mesiac júl 2024, keďže žalovaný mu nekrátený služobný plat vyplácal do 30.06.2024. Krátený služobný plat je tak žalobcovi priebežne kompenzovaný poskytnutím peňažného daru, preto žalovaný považuje naďalej návrh na priznanie odkladného účinku správnej žaloby za nedôvodný.

28. Žalobca k vyjadreniu žalovaného k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe uviedol, že nevyhnutnosť kompenzácie výpadku služobného príjmu žalobcu prostredníctvom verejnej zbierky preukazuje hrozbu závažnej ujmy a značnej finančnej škody. Žalovaný vo vyjadrení poukázal na skutočnosť, že žalobca prijal od neziskovej organizácie peňažné dary od darcov na účely kompenzácie

výpadku jeho čistého služobného príjmu. K tomuto žalovaný predložil ako dôkazy oznámenia žalobcu o prijatí daru a žiadosti o zápis do registra darov. Týmto sa žalovaný snažil spochybníť skutočnosť, že v dôsledku výkonu personálneho rozkazu (v nadväznosti na napadnuté rozhodnutie) sa žalobca ocitol vo veľmi zlej (neúnosnej) finančnej situácii, keďže ako otec, ktorý má dve nezaopatrované deti a hypotéku, poberá niekoľkonásobne znížený služobný plat (podľa zákona minimálnu mzdu zvýšenú o 10% na každú vyživovanú osobu), musí sa zdržiavať v služobnom čase doma a nemôže sa inde zamestnať tak, aby pokryl tento zásadný výpadok príjmu. Žalobca uviedol, že práve z týchto a ďalších dôvodov sa domáhal návrhom na vydanie neodkladného opatrenia pozastavenia účinnosti personálneho rozkazu (aby odvrátil závažné negatívne dopady na neho a jeho rodinu), pričom Mestský súd Bratislava IV v uznesení sp. zn. 58Cpr/4/2023 zo dňa 29.11.2024 tomuto návrhu vyhovel a pozastavil účinky personálneho rozkazu. Avšak vzhľadom na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave v skutkovo a právne obdobných veciach kolegov žalobcu bolo zrejmé, že civilné súdy považujú za účinný a efektívny prostriedok predbežnej právnej ochrany chránených oznamovateľov, ktorý predpokladá Smernica, práve odkladný účinok správnej žaloby, a naopak, odmietajú nariadiť neodkladné opatrenie, pretože by tým zasiahli do právomoci správneho súdu. Preto mohol žalobca legitímne očakávať, vzhľadom na princíp predvídateľnosti súdnych rozhodnutí (§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 2 CSP), že Krajský súd v Bratislave rozhodne rovnako aj v jeho prípade. A presne k tomu v civilnom konaní v prípade žalobcu aj došlo (avšak až po podaní správnej žaloby), kedy Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 6CoPr/6/2024 zo dňa 21.06.2024 zrušil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, a návrh žalobcu zamietol. Krajský súd v Bratislave v tomto uznesení výslovne uviedol: „Vzhľadom na to, že zo záverov ustálenej judikatúry (napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1Obo/240/98 (R 123/1999), sp. zn. 7Cdo/59/2011) vyplýva, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomocí inému orgánu verejnej moci, odvolací súd v predmetnej veci zastáva názor, že prednosť majú právne prostriedky ochrany v správnom konaní, resp. v správnom súdnom konaní podľa Správneho súdneho poriadku.“ „[...] I v intenciách uvedených záverov možno konštatovať, že právne prostriedky ochrany podľa Správneho súdneho poriadku; vrátane odkladného účinku; ktoré dostatočne účinne zabezpečujú ochranu žalobcu pred porušovaním jeho práv chráneného oznamovateľa podľa zákona o ochrane oznamovateľov, majú prednosť pred ochranou neodkladným opatrením.“

29. Žalobca poukázal na to, že od vydania tohto uznesenia poberá služobný plat vo výške minimálnej mzdy zvýšenej o 10 % na každé vyživované dieťa. Skutočnosť, že žalobca v minulosti poberal na základe neodkladného opatrenia ešte nejaký čas plný služobný plat, pokiaľ toto neodkladné opatrenie nezrušil Krajský súd v Bratislave, vôbec nevylučuje hrozbu značnej finančnej škody (žalobcu a jeho rodiny) ani inej závažnej ujmy (donútenie žalobcu odísť z Policajného zboru na vlastnú žiadosť). Táto hrozba sa po zrušení neodkladného opatrenia stala len bezprostrednou. Keďže neodkladné opatrenie bolo v prípade žalobcu zrušené, v súčasnosti (od júna 2024) sa už voči žalobcovi opäť v plnom rozsahu vykonáva napadnutý personálny rozkaz o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby, ktorý má na neho dôsledky popísané v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby. Navyše, vzhľadom na vopred neurčiteľný čas trvania personálneho rozkazu – do právoplatného skončenia trestného stíhania, ktoré už ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia trvalo takmer 2,5 roka (ku dňu podania vyjadrenia sú to už viac než 3 roky), žalobca nevie predpokladať, koľko môže jeho trestné stíhanie žalobcu ešte trvať. Tvrdenia žalovaného a dôkazy o tom, že žalobca je nútený spoliehať sa na finančnú pomoc z vyzbieraných finančných prostriedkov z verejnej zbierky, preukazujú presný opak, a to, že žalobca (spolu s jeho rodinou) sa nachádza v tak nepriaznivej situácii, že sa musel obrátiť na pomoc od anonymných ľudí, ktorí mu prostredníctvom verejnej zbierky prispeli na vykompenzovanie zásadnej straty príjmu. V opačnom prípade (bez týchto darov z verejnej zbierky) by bol nútený odísť zo služobného pomeru, keďže by nebol schopný užiť rodinu. Inak povedané, bez príspevkov z verejnej zbierky by žalobcovi v každom prípade vznikla závažná ujma – a to závažná finančná škoda, ktorú by bolo možné odvrátiť len tým, že žalobca by bol nútený odísť na vlastnú žiadosť zo služobného pomeru, prišiel o dlhoročnú kariéru v Policajnom zbore, stratil zamestnanie, ale aspoň by získal možnosť nájsť si nové zamestnanie, v ktorom by zarábala aspoň toľko, aby mohol pokryť potreby rodiny. To znamená, že bez darov z verejnej zbierky by závažná finančná škoda a iný vážny nenapraviteľný následok bol už naplnený. Iba vďaka verejnej zbierke tieto závažné následky „len“ bezprostredne hrozia.

30. Takýto postup, kedy je chránený oznamovateľ donútený odísť zo zamestnania kvôli postihujúcemu pracovnoprávnemu úkonu zo strany zamestnávateľa, je podľa žalobcu aj v príkrom rozpore so Smernicou. Smernica ustanovuje povinnosť prístupu k predbežnej právnej ochrane pre chránených oznamovateľov práve preto, aby sa vyhlo takýmto závažným negatívnym následkom. Žalobca považuje

za nenáležitú až arogantnú, že žalovaný argumentuje tým, že žalobcovi nehrozí závažná finančná ujma, resp. iný nenapraviteľný následok, pretože sa mu anonymní ľudia v rámci verejnej zbierky vyzbierali na pokrytie zásadného výpadku príjmu tak, aby aspoň počas niekoľkých mesiacov, počas ktorých je pozbavený výkonu štátnej služby, nemusel odchádzať z Policajného zboru ešte pred tým, než sa vôbec rozhodne o (ne)zákonnosti napadnutého rozhodnutia a personálneho rozkazu. Ide o podobnú situáciu, ako keby žalovaný tvrdil, že našim nemocniciam nechýbajú finančné prostriedky, pretože anonymní darcovia sa vyzbierali na nové okná. Práve takáto argumentácia, akú zvolil žalovaný, podľa názoru žalobcu preukazuje presný opak – naliehavú a bezprostrednú hrozbu značnej finančnej škody a nenapraviteľného negatívneho následku.

31. Podľa § 184 SSP podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

32. Podľa § 185 SSP správny súd môže, ak osobitný predpis neustanovuje inak, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok,

a) ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom,

b) ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie.

33. Podľa § 188 SSP ak správny súd návrhu žalobcu nevyhoví, uznesením ho zamietne.

34. K právnej úprave týkajúcej sa priznania odkladného účinku správnej žalobe správny súd uvádza, že znenie § 184 SSP ustanovuje, že podanie správnej žaloby nie je ex lege vo všeobecnosti spojené s nastúpením odkladného účinku. Takáto úprava je daná tým, že súdny prieskum sa týka len právoplatných rozhodnutí, resp. konečných opatrení orgánov verejnej správy, a teda nastúpenie odkladného účinku by malo predstavovať iba určitú výnimku, kedy ešte pred rozhodnutím správneho súdu vo veci samej nastupujú právne následky predpokladané v § 186 ods. 1 SSP. Podanie správnej žaloby má priamo zo zákona odkladný účinok iba v prípade, ak to vyslovene ustanoví Správny súdny poriadok alebo osobitný predpis; v ostatných prípadoch má odkladný účinok len na základe rozhodnutia správneho súdu za podmienok stanovených Správnym súdnym poriadkom. Hrozba právnych následkov spojená s právoplatným rozhodnutím žalovaného vo veci služobného pomeru, sama o sebe nie je zákonným dôvodom pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. V predmetnej právnej veci Správny súdny poriadok ani zákon č. 73/1998 Z.z. nepriznávajú podanej správnej žalobe odkladný účinok ex lege, preto je namieste posudzovanie podmienok na prípadné priznanie odkladného účinku v zmysle ustanovenia § 185 SSP.

35. Správny súdny poriadok v § 185 SSP vymenúva procesné podmienky, za splnenia ktorých správny súd môže svojím rozhodnutím priznať správnej žalobe odkladný účinok. Procesným predpokladom rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je teda návrh žalobcu, ktorý tvrdí, že:

- okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok;

- zároveň priznanie odkladného účinku nemôže byť v rozpore s verejným záujmom.

Ide o kumulatívne podmienky, ktoré musia byť splnené súčasne; ak nie je splnená čo len jedna z nich, nie je možné správnej žalobe priznať odkladný účinok.

36. Prvým dôvodom priznania odkladného účinku je hrozba (nevyžaduje sa naplnenie príslušného následku), že s okamžitým výkonom správnou žalobou napadnutého rozhodnutia môže byť spojený následok spočívajúci:

- v závažnej ujme,

- v značnej hospodárskej škode či finančnej škode,

- v závažnej ujme na životnom prostrední, prípadne
- v inom vážnom nenapraviteľnom následku.

37. Z návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nevyplýva, že mu okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Svoj návrh v podstate odôvodnil odkazom na Smernicu, konaním pred civilnými súdmi týkajúcimi sa nariadenia neodkladných opatrení, absenciou súhlasu Úradu na ochranu oznamovateľov, znížením služobného platu, po vydaní personálneho rozkazu má priznaný plat vo výške minimálnej mzdy zvýšený o 10 % na každú vyživovanú osobu (spolu zvýšenie o 20%), s tým, že sa v služobnom čase musí zdržiavať v mieste trvalého pobytu. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že má dve maloleté deti a hypotéku. Poukázal tiež na to, že nesmie vykonávať inú platenú funkciu alebo inú zárobkovú činnosť, a teda si nemôže inak zabezpečiť príjem na zabezpečenie živobytia jeho rodiny. Návrh na priznanie odkladného účinku odôvodnil tiež tým, že je pozbavený výkonu štátnej služby na vopred neurčiteľný čas – do právoplatného skončenia trestného stíhania a tým, že v súvislosti s dočasným pozbavením výkonu štátnej služby je verejne ostrakizovaný politikmi a inými verejne činnými osobami.

38. Žalobca existenciu závažnej ujmy dostatočne nepreukázal a neoznačil ani dôkazy smerujúce k tomu, že by takýto stav mal, resp. mohol vzniknúť. Nepredložil dôkazy o tom, či má ešte iný majetok, resp. finančnú rezervu, z ktorej by mohol zabezpečiť životné potreby seba a svojej rodiny, nekonkretizoval ani výšku jeho rodinných príjmov a výdavkov. V návrhu na priznanie odkladného účinku vôbec netvrdil, že je príjemcom finančných prostriedkov zo zbierky G., H., na čo poukázal až žalovaný. Žalobca neosvedčil, či jeho manželka pracuje a či poberá mesačnú mzdu, ktorá by mohla mať vplyv na rodinný rozpočet. Žalobca neosvedčil ani skutočnosti týkajúce sa hypotéky – napríklad výšku mesačných splátok, ako splácanie hypotéky zaťažuje jeho rodinný rozpočet a mesačné výdavky, či požiadal o odklad splátok hypotéky, nepredložil zmluvu o hypotekárnom úvere, a podobne. Žalovaný poukázal v písomnom vyjadrení na to, že žalobcovi vyplácal plný plat od decembra 2023 do 30.06.2024 na základe uznesenia Mestského súdu Bratislava IV č.k. 58Cpr/4/2023-67 zo dňa 29.11.2023, a teda v čase podania návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe (24.4.2024) žalobcom uvádzané dôvody na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nehrozili, hoci ich žalobca označil za reálne; žalobca pritom neuviedol, že mu žalovaný v tom čase vyplácal plat v plnej výške. Žalobca v podanom návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žiadnym spôsobom neosvedčil tvrdené skutočnosti, čím sa jeho majetková situácia stala neobjasnenou. Pre vyhovenie návrhu je v tomto smere potrebné, aby hrozba závažných následkov, na ktoré odkazuje ustanovenie § 185 písm. a/ SSP, vyplývala z takých konkrétnych tvrdení žalobcu, ktoré sú osvedčené a preukázané ním predloženými konkrétnymi dôkazmi, ktoré by správny súd mohol za uvedeným účelom vyhodnotiť.

39. K tvrdeniu žalobcu o prístupe k predbežným formám súdnej ochrany vyplývajúcim zo Smernice správny súd uvádza, že právo žalobcu na účinný prístup k predbežným formám súdnej ochrany v zmysle čl. 21 ods. 6 Smernice („osoby uvedené v článku 4 musia mať podľa potreby prístup k nápravným opatreniam proti odvetným opatreniam vrátane predbežného opatrenia až do ukončenia súdneho konania, a to v súlade s vnútroštátnym právom“) je zachované práve zakotvením jeho oprávnenia na podanie návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, vyplývajúceho z dikcie ustanovenia § 185 SSP. Odkladný účinok správnej žaloby upravený v § 184 až § 189 SSP má predbežný, zabezpečovací a dočasný charakter a predstavuje určitý ekvivalent neodkladných a zabezpečovacích opatrení v civilnom sporovom konaní a neodkladných a iných opatrení v civilnom mimosporovom konaní (napríklad I. ÚS 486/2024, I. ÚS 379/2024, IV. ÚS 138/2024), preto je možné považovať odkladný účinok správnej žalobe za predbežné opatrenie v zmysle čl. 21 ods. 6 Smernice. Je však povinnosťou žalobcu dostatočne vymedziť konkrétne zákonom predpokladané dôvody a skutkové okolnosti s nimi spojené, osvedčujúce splnenie podmienok priznania odkladného účinku správnej žalobe, keďže návrh na priznanie odkladného účinku je plne ovládaný dispozičnou zásadou. V neposlednom rade dáva záruku ochrany práva žalobcu na účinný prístup k predbežným formám súdnej ochrany aj zakotvenie inštitútu povinného právneho zastúpenia advokátom (§ 49 SSP), zabezpečujúceho náležité zastupovanie žalobcu v správnom súdnom konaní. Ustanovenia Smernice týkajúce sa prístupu k predbežným opatreniam neznamenajú automatické vydanie predbežných opatrení bez splnenia podmienok stanovených vnútroštátnym právom (§ 185 SSP), ale znamenajú možnosť podať návrh na vydanie takýchto predbežných opatrení za splnenia podmienky unesenia bremena tvrdenia a bremena dôkazu zo strany žalobcu. Uvedenú Smernicu preto nie je možné vykladať

tak, že nie je potrebné splniť podmienky, ktoré stanovuje vnútroštátne právo na vyhovie takémuto predbežnému opatreniu.

40. Pri rozhodovaní o priznaní odkladného účinku správnej žalobe správny súd nijako neskúma zákonnosť napadnutého rozhodnutia, zaoberá sa iba preukázaním existencie podmienok v zmysle § 185 SSP. Inými slovami, priznanie odkladného účinku správnej žalobe neprejudikuje jej opodstatnenosť v merite veci a naopak (napríklad uznesenia Správneho súdu v Bratislave sp. zn. BA-6S/232/2022 zo dňa 18.10.2023, sp. zn. BA-5S/51/2023 zo dňa 23.10.2023, sp. zn. NR-15S/45/2022 zo dňa 18.01.2024, sp. zn. 6S/70/2023 zo dňa 08.01.2024, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/34/2022 zo dňa 25.05.2022, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 138/2024 zo dňa 20.03.2024, a podobne). Z uvedeného vyplýva, že argument žalobcu súvisiaci s nezákonnosťou napadnutého rozhodnutia je v štádiu rozhodovania o odkladnom účinku správnej žaloby bez právneho významu, bude totiž predmetom meritórneho preskúmavania napadnutého rozhodnutia žalovaného. Rovnako nemožno prisvedčiť ani tvrdeniu žalovaného, že správny súd pri rozhodovaní o odkladnom účinku musí predbežne posúdiť, či sa správna žaloba javí byť dôvodná. Správny súd uvádza, že pri priznaní alebo nepriznaní odkladného účinku správnej žalobe skúma úplne iné skutočnosti (§ 185 SSP) ako pri meritórnom preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Podmieňovať priznanie odkladného účinku správnej žalobe predbežným posúdením zákonnosti napadnutého rozhodnutia nie je na mieste, keďže takýto dôvod sa v ustanovení § 185 SSP nenachádza, a to ani ako prejudiciálne vyhodnocovaná otázka. V rozhodovacej činnosti správnych súdov nie je neobvyklé, že správnej žalobe je priznaný odkladný účinok a následne je táto vo veci samej zamietnutá a naopak.

41. Podľa správneho súdu dôvody, ktoré žalobca uviedol vo svojom návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, nie sú dôvodmi, ktoré má na mysli § 185 písm. a/ SSP, pričom žalobca ním uvádzané dôvody ani neosvedčil. Ustanovenie § 185 písm. a/ SSP podmieňuje priznanie odkladného účinku správnej žalobe hrozbou ujmy na subjektívnych právach žalobcu, a to vo forme závažnej ujmy, značnej hospodárskej škody či finančnej škody, závažnej ujmy na životnom prostredí alebo iným vážnym nenapraviteľným následkom v dôsledku okamžitého výkonu napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy a splnením ďalšej podmienky, a teda, že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Pretože žalobca nepreukázal existenciu hrozby kvalifikovanej ujmy na jeho právach, čím nie je splnená jedna z dvoch kumulatívnych podmienok, správny súd sa už nezaoberal druhou zákonnou podmienkou pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe, teda, či by priznanie odkladného účinku nebolo v rozpore s verejným záujmom.

42. Záverom správny súd konštatuje, že vo veci nie sú dané ani predpoklady na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 písm. b/ SSP, pretože napadnuté rozhodnutie nemá podklad v právne záväznom akte EÚ, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti.

43. Vzhľadom na to, že neboli naplnené hmotnoprávne podmienky pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe, správny súd návrh na priznanie odkladného účinku s poukazom na § 188 SSP zamietol.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 2 písm. e/ SSP).